ध्वनितम्-तः-तवान् , 1ध्वान्तः, ध्वनितः-ध्वानितः, दिध्वनिषितः-दन्ध्वनितः-दंध्वनितः-तवान् ;

ध्वनः, <sup>2</sup>ध्वननः, ध्वनः-ध्वानः, दिध्वनिषुः, दम्ध्वनः-दंध्वनः ; [दंध्वनित्व्यम् ; ध्वनित्व्यम् , ध्वनियत्व्यम्-ध्वानियत्व्यम् , दिध्वनिषित्व्यम् , दम्ध्वनित्व्यम् ध्वननीयम् , ध्वननीयम्-ध्वाननीयम् , दिध्वनिषणीयम् , दम्ध्वननीयम् ;

ध्वान्यम्, ध्वन्यम्-ध्वान्यम्, दिध्वनिष्यम्, दन्ध्वन्यम्-दंध्वन्यम्; ईषद्ध्वनः-दुष्वेनः-सुध्वनः; — — —

ध्वन्यमानः, ध्वन्यमानः-ध्वान्यमानः, दिध्वनिष्यमाणः, दन्ध्वन्यमानः-देध्वन्यमानः;

ध्वानः, ध्वनः-ध्वानः, दिध्वनिषः, दम्ध्वनः-दंध्वनः; ध्वनितुम्, ध्वनियतुम्-ध्वानियतुम्, दिध्वनिषितुम्, दम्ध्वनितुम्-दंध्वनितुम्; ³ध्वान्तिः, ध्वनना-ध्वानना, दिध्वनिषा, दम्ध्वना-दंध्वना; ध्वननम्, ध्वननम्-ध्वाननम्, दिध्वनिषणम्, दम्ध्वननम्, दंध्वननम्; ध्वनित्वा, ध्वनियत्वा-ध्वानियत्वा, दिध्वनिषित्वा, दम्ध्वनित्वा-दंध्वनित्वा; प्रध्वन्य, <sup>4</sup>प्रध्वनय्य-प्रध्वान्य, प्रदिध्वनिष्य, प्रदम्ध्वन्य-प्रदंध्वन्य; ध्वानम् २, १ व्यनियत्वा २, ध्वानियत्वा २, दिध्वनिषम् २, १ विध्वनिषम् २, १

<sup>6</sup>ध्वनिः. दन्ध्वनम् २ दंध्वनम् २ ; } दन्ध्वनिः दन्ध्वनिः दन्ध्वनिः २ दंध्वनिः २ ;

2. ' चल**नशब्दार्थादकर्मकाद्** युच्' (3-2 148) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु युच्-प्रत्यय:।

<sup>1. &#</sup>x27;क्षुच्धस्वान्तध्वान्तलप्राम्लष्टिविश्चिषाण्टवाढानि मन्थमनस्तमःसक्ताविस्पष्ट-स्वरानायासमृशेषु ' (७-२-१८) इत्यनेन तमसि वाच्ये ध्वान्तम् इति भवति । 'ध्वनितो मृदद्गः' इत्यत्र तु न, तमोऽर्थकत्वाभावात्।

<sup>3.</sup> क्तिनि, 'तितुत्रतथ—' (7-2-9) इत्यादिना इण्निषेधे, दीर्घे च रूपम् ।

<sup>4.</sup> मित्त्वपक्षे ण्यन्ताः ल्ल्यपि हस्ते, 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (6-4-56) इति णेरयादेश: ।

<sup>5.</sup> मित्त्वपक्षे, ण्यन्ताण्णमुलि, 'चिण्णमुलोदीघीं प्रन्यतरस्याम् ' (6-4-93) इति दीर्घविकल्पः।

<sup>6. &#</sup>x27; खनिकष्यज्यसिवसिवनिसनिधवनिप्रन्थिचलिक्ष्यश्च ' (द. छ. 1.68) इसादिना इप्रत्यये रूपम् ।

A. 'संज्वारिणेव मनसा ध्वान्तमायासिना मया।' भ. का. 7. 6.